

**KOHTUTE HALDAMISE NÕUKOJA
VIIKÜMNENDA ISTUNGI
PROTOKOLL**

Tallinnas

12. märtsil 2010

**Kohalviibijad
KHNI liikmed:**

Märt Rask, Riigikohtu esimees, kohtute haldamise nõukoja esimees
Meelis Eerik, Harju Maakohtu kohtunik
Kersti Kerstna-Vaks, Tartu Maakohtu kohtunik
Andra Pärsimägi, Tartu Ringkonnakohtu kohtunik
Tambet Tampuu, riigikohtunik
Norman Aas, riigi peaprokurör
Väino Linde, riigikogu liige
Ivo Pilving, Tartu Ringkonnakohtu kohtunik
Toomas Vaher, advokatuuri esimees
Tiina Pappel, Tallinna Halduskohtu kohtunik
Nele Parrest, õiguskantsleri asetäitja-nõunik

Teised osalejad:

Igor Amann, Tallinna Ringkonnakohtu esimees
Pavel Gontšarov, Viru Maakohtu esimees
Rubo Kikerpill, Pärnu Maakohtu esimees
Villem Lapimaa, Tallinna Halduskohtu esimees
Mari-Liis Lipstok, Riigikohtu esimehe abi
Helve Särgava, Harju Maakohtu esimees
Marko Aavik, Justiitsministeeriumi asekanstler
Juulika Ljaš, asekanstleri abi
Timo Ligi, Justiitsministeeriumi lepinguline konsultant
Andreas Kangur, Riigikohtu vanemkoolitusspetsialist
Gerly Kiipsaar, Justiitsministeeriumi justiitshalduspoliitika osakonna õigusloome ja arenduse talituse nõunik
Kadri Roos, Justiitsministeeriumi justiitshalduspoliitika osakonna õigusloome ja arenduse talituse juhataja
Küllli Luha, Justiitsministeeriumi justiitshalduspoliitika osakonna õigusloome ja arenduse talituse nõunik
Maria Hindpere, Justiitsministeeriumi justiitshalduspoliitika osakonna õigusloome ja arenduse talituse nõunik
Elen Kraavik, justiitshalduspoliitika osakonna sekretär-asjaajaja

**Juhatas:
Protokollis:**

Märt Rask, Riigikohtu esimees, kohtute haldamise nõukoja esimees
Elen Kraavik, justiitshalduspoliitika osakonna sekretär-asjaajaja

Algus 11.00
Lõpp 14.00

Istungi päevakorras on:

1. Eelmise istungi protokollki kinnitamine – 18.12.2009 korriline istung
2. Halduskohtumenetluse seadustiku eelnõu tutvustus – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Ivo Pilving
3. Ülevaade kohtute seaduse eelnõu menetlemise hetkeseisust – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Tiina Pappel
4. Kohtute menetlus- ja dokumendihaldussüsteemi lähteülesande koostamise ülevaade – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Timo Ligi
Otsuse projekt: KHN kiidab heaks kohtute menetlus- ja dokumendihaldussüsteemi lähteülesande koostamise.
5. *Case management* i töövõtete rakendamine Eesti kohtumenetlustes – projekti eesmärkide ja tegevuskava tutvustamine – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Timo Ligi
6. Esimese ja teise astme kohtu esimeeste korralise aruandluse põhimõtted – Marko Aavik
Otsuse projekt: KHN võtab justiitsministri poolt rakendatava kohtu esimeeste korralise aruandluse teadmiseks ning soovib selles osaleda vastavalt esitatud aruandluskorralduse põhimõtetele

7. Kohtupraktika analüüsi arengupõhimõtted – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Märt Rask
Otsuse projekt: KHN kiidab kohtupraktika analüüsi arengupõhimõtted heaks.
8. Ülevaade kohtutele uue postiteenuse pakkuja leidmiseks korraldatud hanke tulemusest ja kättetoimetamise hetkeolukorrast kohtutes – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Gerly Kiipsaar
9. Pärnu Maakohtu kodukorra muudatuste kehtestamine – KHNi nõusoleku andmine KS § 41 lg 1 p 7 alusel – Pärnu Maakohtu esimees, Justiitsministeerium
Otsuse projekt: KHN annab nõusoleku Pärnu Maakohtu kodukorra muudatuste kehtestamiseks.
10. Valga ja Kohtla-Järve kohtumaja juhtidele lisatasu määramine – KHNi nõusoleku andmine KS § 41 lg 1 p 10 alusel – kohtu esimehed, Justiitsministeerium
Otsuste projektid:
 1. KHN annab nõusoleku Tartu Maakohtu Valga kohtumaja juhile Annemarie Gerassimovile lisatasu määramiseks.
 2. KHN annab nõusoleku Viru Maakohtu Kohtla-Järve kohtumaja juhile Eeva Levinale lisatasu määramiseks.

Rask: Täna ajaloolisest istungist on pildistama palunud ka Justiitsministeeriumi fotograaf.

Samuti soovime tänada advokatuuri juhatuse endist esimeest, Aivar Pilve, pikaajalise tegutsemise eest KHN'i liikmena. Täna ta kahjuks ei saanud osaleda, kuid hea meel on tõdeda, et advokatuur on valinud uue väärrika juhi.

Teine muudatus meie KHN'i liikmeskonnas puudutab Väino Lindet, kes oli siiani asendusliige. Saime teate praeguseks sotsiaalkomisjoni esimeheks siirdunud Urmas Reinsalult, et tema töö KHN'is on raskendatud ja ta tegi ettepaneku, et Väino Lindest võiks saada KHN'i liige.

Tänaseks on meil ettevalmistatud päevakord, milles on tehtud jooksvalt mitmeid muudatusi. Kersti Kerstna-Vaksi ettepanekul on lisatud punkt kohtute seaduse menetluse hetkeseisust, mille kohta teeb ettekande Tiina Koppel.

Kas KHN'i liikmed on 10-punktilise päevakorraga nõus või on ettepanekuid muudatusteks. Päevakord on kinnitatud.

1. Eelmise istungi 18.12.2009 protokollki kinnitamine.

Poolt: 11

Otsus: KHN kinnitas 18.12.2009 toimunud istungi protokollki.

2. Halduskohtumenetluse seadustiku eelnõu tutvustus – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Ivo Pilving

Pilving: (tutvustab eelnõud). Siin oli ka üks otsuseprojekt, mida tutvustab Antero Habicht.

Pappel: Kas plaanitakse veel muudatusi teha või on sellega töögrupi töö lõppenud?

Pilving: Eelnõu on minemas kooskõlastusringile ja me oleme arvestanud märtsi lõpus töögrupi koosolekuga, kus hakkame muudatusettepanekuid lahkama. Kindlasti ei ole see lõplik versioon, mis valitsusse läheb.

Tampuu: Mille poolest erineb n.ö menetluse kiirendamise menetlus tsiviilkohtumenetlusest?

Pilving: Mina ei ole teiste menetluste asjatundja ega tea parimaid lahendusi teiste menetlusliikide jaoks, kuid soovitan selles eelnõus välja pakutud menetluse kiirendamise versiooni üle võtta ka teistesse kohtumenetluse seadustikesse. Mis on nende vahe – praegune eelnõu näeb ette edasikaebamise riigikohtusse, mis ei ole õnnestunud edasikaebe lahendus. Kui vaja, siis võiks kaaluda tavapärasest kaebamist järgmise astme kohtusse. Eripära on see, et kõrgem kohus peab näiteks apellatsioonmenetluses hindama, kas esimese astme kohus on järginud uurimispõhimõtteid, kas ta on selgitanud välja piisaval määral tõendeid. Siin tekib konflikt, kus esmalt menetluse kiirendamise taotlust läbi vaadates kõrgem kohus heidab kohtule ette liigset ajakulu, kuid järgmises etapis on jälle tarvis öelda, et liiga vähe uuriti. Tõenäoliselt on ka edasikaebemenetlus kõrgemas kohtus aeganõudvam, ühe kohtuastme siseselt toimuks taotluse lahendamine kiiremini.

Pärsimägi: Menetlused võiksid olla sarnased. Samuti, 12 kuud, kas see kehtiks kõigi menetluste kohta? On selle tähtsaja määramine vajalik?

Pilving: Meie arvates on tähtaeg vajalik, kohtupraktika keskmine aeg ongi üks aasta ühes astmes. Üldine põhimõte on see, et kohtunik otsustab menetluse käigu ise. Õiguskaitse puhul oli seisukoht, et oleks vaja teha erisäte.

Rask: Üks väide vajab täpsustamist. Nimelt Euroopa Inimõiguste Kohus peab mõistlikuks menetlust 1 aste 1 aasta jooksul. Ilmselt on tegemist eksitava mõistega, sest oleme saanud lahendeid haldusasjades, kus on väljasaatmisega tegemist ja meid on hukka mõistetud juhul, kui ilma kohtulahendita on inimest liialt pikalt kinni hoitud. Mõistlik aeg on suhteliselt paindlik mõiste.

Pilving: Selle teema kohta oleme tellinud Riigikohtu analüütikult seisukoha. Võimalik, et on tarvis erisähteid.

Pappel: Mina toetaks Pilvingu seisukohta.

Tampuu: Paragrahv 100, kas see on menetluslik määrus või millega on tegemist?

Pilving: See on kohtumenetluse raames tehtud määrus.

Pappel: Kas kohtuniku vastus läheb ka kohtutoimikusse?

Pilving: Ei ole mõelnud veel sellele.

Pappel: Pigem oleks hea välistada seda, et kohtunikust võib saada menetlusosaline, et ei oleks vaja hakata menetluses selgitusi andma, ennast õigustama ja kaitsma ega tekiks pärast psühholoogilist barjääri konkreetse asja lahendamisel.

Aavik: Riigikogus olevas eelnõus ei olnud kohtu esimehe poolt rakendatavad meetmed menetluslikud määrused, aga ikkagi kohtu õigusemõistmise korra kohast toimimist tagavad määrused.

Pilving: Mina ei näe teist varianti, kuna ta on menetlusseaduses reguleeritud määrus. See on põhimõtteliselt sama, kui kohtu esimees teeb taandamise kohta lahendi – see on ju ka menetluslik määrus.

Aavik: Siin on lihtsalt mõeldud, et kas kõik kohtuniku seletuskirjad ka lähevad toimikusse, see on kohtu siseküsimus. Küll aga konkreetse probleemi lahendamisega seoses on menetlusosalisel võimalik tutvuda seletustega juhul, kui tahab seda vaidlustada. Võib-olla siin ongi see piir hägune, et mis on menetluslik küsimus ja mis on õigusemõistmise korra kohase tagamise järelevalve meede.

Pilving: Siis on see teema vaja reguleerida kohtute seaduses.

Aavik: Nii ongi, kohtute seaduses on need konkreetsed meetmed toodud, mida esimees saab teha järelevalve raames.

Tampuu: Kas on seda sätet vaja, kas on siis konkreetseid probleeme?

Pilving: *Inimõiguste Kohus on meile ette heitnud mitte ainult konkreetse menetluse venimist, aga ka et Eestil puudub kohane protseduur. Kas see peab olema halduskohtumenetluse seadustikus või kohtute seaduses, seda ei ole veel arutatud. Näen seda ikkagi pigem menetlusliku meetmena, sest see, mis venib, on kohtumenetlus.*

Rask: Küsimus on selles, kas menetluse kiirendamine on kohtusüsteemi sisene administratiivne või protsessuaalne tegevus. Esimesel juhul on kohtute seadus õige koht; kui tegevus on protsessuaalne, siis on tegemist menetlusliku küsimusega.

Parrest: Kui vahepeal oli HKMS'i suurem muutmine, siis kaaluti tõsiselt seda küsimust, kas halduskohtu alluvus peaks toimima haldusorgani või kaebaja asukoha järgi eelkõige seisukohast, kuidas võimalikult ühtlaselt jaotada koormust. Siis loobuti ja ka käesolev eelnõu jääb kehtiva korra järgi, mõlemal pooltel on nii poolt- kui vastuargumente. Kui teie nüüd koostasite seda eelnõud, milline see diskussioon oli? Kas siin on üksmeelne halduskohtunike nägemus ja mis on Justiitsministeeriumi nägemus?

Pilving: Töögruppis me seda diskussiooni ei avanud, sest senine süsteem on toiminud. 2006.a arutati seda küsimust rohkem. Töökoormuse koha pealt regionaalselt väga suurt vahet pole, tulemus oleks sama. Kolmas külg on sellel küsimusel veel ja selleks on kolmandad isikud, näiteks kaebaja on küll ütleme Tallinnast aga ülejäänud kaaskond ehk hoopis Võrumaalt.

Vaher: *Kaabeõigus selle eelnõu järgi on isikute ühendus ehk laiendatakse väga põhimõtteliselt senist arusaama. Kui kõrvutada põhiseaduse §-ga 15, mis selgelt rõhutab kahe aspektina „isikut“ ja „oma“ ehk isik pöördub kohtusse oma õiguste kaitseks, siis konventsioon võimaldab kõrvale kalduda sõnast „oma“. Samas ei ütle konventsioon seda, et peaksime kalduma kõrvale sellest, et kohtusse pöördujaks on isik, konventsioon räägib organisatsioonidest. Organisatsiooni sisustamisel võib tagasi minna siseriiklikule õigusele, riik võib ise määrata, millist organisatsiooni ta lubab käsitleda sellisena, kes võiks kohtusse pöörduda. See on väga erandlik konventsioon ja erandlik põhimõte üldisest arusaamast. Kas peale nende nüansside on veel mingeid aspekte, mis tingisid selle, et praegu on HKMS'i sisse toodud isiku ühenduse kaabeõigus?*

Pilving: Täpsustan, et ühenduste kaabeõigus on ette nähtud ainult seaduses sätestatud juhtudel. See on seadusandja vaba valik, arvestades õigussüsteemi üldiseid põhimõtteid. Põhiseadus selleks ei kohusta, aga § 15 seda ka ei välista. Parlament peabki arvestama, et kui ta kaabeõigust laiendab, toob see kaasa teiste menetlusosaliste õiguste riiveid. Töögrupp sellesse teemasse põhjalikult ei laskunud, kuna kohtupraktikas on lahend olemas. Juhindusime ennekõike sellest. Kuna regulatsioon ei ole veel lõplik, siis töö piirdus sellega. Teadaolevalt on Euroopa Komisjonil kavas algatada Eesti vastu rikkumismenetlus, sest meil ei ole keskkonna asjades kaabeõiguse regulatsiooni sisse viidud. Kas aga on otstarbekas ühingu kaebust keskkonnaasjades sisse viia, see on ilmselt vaieldav. Ise pigem toetan seda, sest kodanikuühiskond ei ole meil nii arenenud, et iga kohaliku elu probleemi jaoks oleks kohe võtta mõni MTÜ, kes neid kaebusi hakkaks esitama.

Vaher: Märkusena, et § 15 sätestab ka piirangud. Isikul on õigus pöörduda kohtusse, seega ei saa sellega väga vabalt ringi käia. Samuti kõik need punktid, mis sa välja tõid – rikkumised ja õiguste riived on taandatavad konkreetsetele isikutele. Pigem võiks nagu regulatsioon olla sedapidi, et nende isikute asjad ette võetaks. Olen skeptiline selles asjas.

Rask: Tegemist on väga põhimõttelise õigussüsteemi edasiarendamise küsimusega. Kas see on ainult halduskohtumenetluse seadustiku küsimus, ma arvan, et mitte. Kindlasti parlamendis ja juristide kogukonnas tuleb selle üle väga põhjalikult diskuteerida. Advokatuur võiks kujundada selles asjas oma seisukoha, see võiks aidata eelnõu menetlusele kaasa. Üks põhimõtteline küsimus on aga kindlasti see, kuidas piiritleda tsiviili ja halduse vahekorda menetlustes.

Pilving: Siis peab materiaalsoiguse siin taga olema, praegu oli meie töögrupi ülesanne keskenduda menetlusele.

Rask: Kas tsiviilkohtumenetluse suurkujud on saanud teiega piisavalt vaielda, kuidas peaksid need valdkonnad omavahel suhestuma? See on väga selge märk, et halduskohtumenetluse seadustikus vaadatakse tsiviilkohtumenetluse norme vaid siis, kui siin on see eraldi ära märgitud. Kas on planeeritud mingisuguseid seminare, sest vaidlemist väärivaid probleeme on siin mitmeid?

Pilving: Sellele peaks vastama Tambet.

Tampuu: Tegemist on väga põhimõttelise küsimusega. Praeguses regulatsioonis tekivad olukorrad, kus halduskohus otsustab ära midagi siduvat üldkohtu jaoks. Siin võiks olla nii, halduskohus otsustab ka need tsiviilõiguslikud küsimused ära ega suuna isikut maakohusse. Maakohus ei pruugi olla halduskohtu lahendusega nõus, aga teha ei saa midagi.

Pilving: Halduskohtumenetluses haldusasjade siseselt ja tsiviilkohtus tsiviilasjade siseselt ei saa kõiki õigussuhteid ammendavalt reguleerida. Vaidluse ese paneb paika, mille kohta kohus saab oma resolutsiooni teha. Halduskohus saab oma resolutsioonis käsitleda ainult neid asju, mida menetlusosalised taotleavad.

Tampuu: Laiendage regulatsiooni siis.

Pilving: See eeldabki koostööd TsMSi autorite ja meie töögrupi vahel.

Tampuu: Veel märkus, mis puudutab tõendite hindamist, kas eelnõu regulatsioon vastab põhiseaduse sättele, mille kohaselt vaatab Riigikohus läbi kassatsioonkaebusi? Kas tõendite hindamine kuulub siia?

Pilving: Väga vaieldav, muudab Riigikohtu põhimõttelist rolli. Küsimus on, kas see muutmine on põhiseaduse mõtte kallale minek. Olin seda meelt, et seda teed mitte minna.

Rask: § 17 lg 3. Kujutan ette, et siin on ilmselt väike näpuviga, peetakse ehk silmas valitsemisala. Kelle käes temaatika on, see peab ka otsustama.

Võtaks siis lühidalt kokku. Lõpuks ometi on eelnõu olemas, suur tänu töörühmale. Koostajad on olnud oma ala head asjatundjad. Arvan, et kõiki neid häid seadusloome tavasid ehk võimalikult laia juriidilise avalikkuse kaasamist kooskõlastusring ei asenda. Minu ettepanek on, et olenemata sellest, millal eelnõu Riigikogule esitatakse, tuleks läbi viia põhjalikud arutelud eelkõige tsiviil- ja halduskohtumenetluse kokkupuute ja kiirendamise osas. See otsus fikseerib KHN'i seisukoha selles osas, et esiteks on meil erinevad menetlusliigid ja ühist menetluskoodeksit ei tule, kui sellest otsusest võib niimoodi aru saada.

Habicht: Otsuse sõnastus tuli ministri erisoovist. Me kirjutasime seda juhindudes põhimõttest, et eriregulatsiooni halduskohtumenetluse seadustikku sisse ei too. Minister soovis teada, kas KHN on põhimõtteliselt sellise õiguspoliitika suunaga nõus, et erisused paiknevad eri seadustes. Me oleme tänaseni seda suunda järginud ja leidnud, et see tagab õigusselguse.

Parrest: Olen nõus, et pankrotiseaduses, kus menetlusnormid on materiaalsoiguse normidega tihedalt põimunud, võib koos reguleerimine olla põhjendatud. Kui aga hakata vaatama järjest neid näiteid, mis on toodud, siis esiteks tooksin notariaadiseaduse näite, mille alusel võib öelda, et see kaebetähtaeg on selgelt ebaõnnestunud eriseaduses, sest see on toodud 1 kuu jooksul vabastamise otsusest teatamise päevast arvates. HKMS sätestab 30 päeva teatavaks tegemisest, need on kaks väga selget õiguslikku kategooriat. Kas materiaalse seaduse erisus „1 kuu“ on põhjendatud? Ja mida tähendab „otsusest teatamisest“, kas on võrdsustatud „teatavaks tegemisega“ või on teada saamine? Kaitseväeteenistuse seaduses on ka 1 kuu. Kui suur on vajadus erinormi järele, kas see erinorm kui selline on teadlik valik? Need näited toovad pigem õigusselgusetust kui õigusselgust.

Pilving: Pean vajalikuks, et läbi viidaks täpselt samasugune sõelumine nagu kehtiva seadustikuga 10a tagasi.

Rask: Palun käega märku anda, kes on ettevalmistatud otsustuse poolt.

Poolt: 9

Erapooletu: 1

Otsus: KHN on nõus õiguspoliitika suunaga, mille kohaselt paiknevad halduskohtumenetluse erisused vastavates valdkonnaseadustes.

3. Ülevaade kohtute seaduse eelnõu menetlemise hetkeseisust – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Tiina Pappel

Pappel: Ettekanne.

Rask: Tahaks lisada veel omalt poolt, et külastasin kõiki Riigikogu fraktsioone ja nad kõik toetasid eelnõu algatamist parlamendis, mis toimus detsembris. Tundus, et suhtumine on tõsine. Selleks ajaks oli Ken-Martin Vaheril käes üks paber, millelt lugedes ta mulle küsimusi esitas, see oli doktor Villu Kõve kirjatükk. Hiljem, kui see minuni jõudis, selgus, et 12 kohtuniku arvamus baseerus sellel. Selles ei ole mitte midagi paha, see on täiesti normaalne demokraatlik protsess. Tahaksin rõhutada veel, et kõik arvamused olid edastatud Riigikogule ehk teisisõnu selle eelnõu menetlemise käigus ei ole mitte ühtegi põhimõttelist seisukohta ega detaili maha vaikitud, vaid see kõik on antud seadusandja otsustada. Seda, et eelnõu koostamisele võib ette heita, et demokraatiat on mängitud, ma ei hakka autoritele viitama – see on solvav. Töörühm ja kõik, kes seda ette valmistasid, püüdsid luua võimalikult demokraatliku arutelu protsessi, mille tulemus on, et need, kes olid kaasatud arutlusele, jõudsid tulemusele, et nemad peaksid otsustama. Need vahepealsed protsessid löid menetlusuuna, mis on väljumas kontrolli alt. Töörühm valmistab eelnõu ette teistel alustel ja 18 eksperti toetas Justiitsministeeriumi seda seisukohta, et kohtuhalduses ei saa olla kollektiivseid vastutusahelaid ehk teisisõnu, nõukogu ei saa kinnitada eelarvet, see peab olema personaalne jne. 12 kohtuniku kiri on välistanud selle, et Riigikohtu esimeest võetaks parlamendis tõsiselt ja minu osalus saab seda eelnõu menetlust ainult kahjustada, seetõttu ma palusin ka järgmiseks korraks minna põhiseaduskomisjoni töörühma liikmena kõiki neid põhimõtteid selgitama Virgo Saarmetsal. Tuleb nõustuda, et õhkkond seal istungil oli omane ülekuulamisele. Minu mure seoses selle päevakorra punktiga on ainult see, et peame reaalselt hindama tänast menetluse seisut. Minu prognooside kohaselt on tõenäosus 10%, et sellest eelnõust saab seadus ja 90%, et ei saa. Kas seda protsenti on võimalik muuta, ei oska ma öelda, sest esiteks ei ole eelnõul poliitilist jõudu, kes tahaks seda vedada. Ministri avaldus esindas Reformierakonna avaldust. Teiseks, Evelin Sepa avalik arvamus, mis pressiteate kaudu välja öeldi, selle eelnõu kohta, mõjutab kogu Keskerakonna fraktsiooni käitumist. Kolmandaks, IRLi arvamusel ma peatusin juba siis, kui käisin seda eelnõud tutvustamas.

Kui tavaliselt on poliitiline erakond või valitsuse koalitsioon esitanud eelnõu menetlusele, siis ta sõlmib kompromissi, teeb lobitööd ja kasutab ära kõik parlamentaarsed võtted. Riigikohtu esimehel puudub see võimalus ning kõik on vastandunud sellele ehk tahetakse näidata vaid, kui halb see eelnõu on. Hetkeseis on selline, et valimiskontekstis ei lähe see eelnõu mitte kellelegi korda.

Kui sealt võetakse vastu kasvõi see osa, mis puudutab kohtunikuks saamist, mille üle keegi ei vaidle, siis tähendaks see juba suure sammu võrra edasi liikumist.

Linde: Esimese istungiga oligi selline plaan, et kuulame ära üldprintsübid, poolt- ja vastuargumendid ning komisjoni liikmed vahetavad arvamusi. Alati on olnud tõsiseid vaidlusi. Komisjon tahab sellega siiski edasi minna järgmisel teisipäeval ja sätete kaupa läbi vaadata. Nimme jätsin kutsumata Riigikohtu esimehe ja ministri. Ka see ei tähenda, et teisipäeval selle eelnõu osas otsuseid teeme, vaid pärast seda tuleks veel omavahel kokku tulla ja otsustada, kas see tekst on see, millega võiks minna Riigikogu saali esimesele lugemisele. Et seda eelnõud on tarvis, selles ma ei kahtle. Mis puutub vaidlustesse sätete üle, siis see on edasise töö küsimus.

Rask: Olen vestelnud mitmete poliitikutega ning kõlama jäi üks tees: kohtunikkond ju tegelikult ei toeta, ja teiseks, et Riigikohus on rääkinud, mida me veel siin tahame. Nendega võib nõustuda või mitte. Kuidas sinul on kujunenud arvamus, kas täna parlamendis on selge, kas kohtunikkond tahab seda seadust või ei? Äkki seadusandja teab? See ei ole siduv mitte kellelegi aga see võtaks ära argumendi, et kohtunikkond ise ju ei toeta.

Linde: Kohtunikkonna esindaja Tiina esinemisest sain aru, et küsimus pole mitte tahtmises, vaid tahetakse vaielda mõningate põhimõtete, sätete ja printsüptide osas. Selle menetlemist te toetasite.

Rask: Küsimus on esimese lugemise lõpetamises. On võimalik, et parlamendi tööaeg saab enne otsa, kui eelnõu teisele lugemisele läheb ja siis ta kukub sealt välja. Täna võiksime jõuda mingi järelduseni ja kujundada KHN'i seisukoha.

Linde: Mingiks argumentiks oleks kindlasti teie arvamus, kas minna edasi või mitte.

Pilving: Küsimus oli, et mida tahab kohtunikkond. Seda on korduvalt erinevates koosseisudes hääletatud, aga põhialus on täiskogu, kus hääletati kohtusüsteemi arengusuundi. Paljud selle eelnõu kriitilised kohad on just need, kus eelnõu lahknub täiskogu suundadest. Mina näen lahendust selles, et eelnõu menetlust jätkatakse ja püütakse lahknemisi vähemaks võtta. Kohtunikkond ei ole muutnud seisukohti, mis võeti vastu 2007.a.

Eerik: Väga problemaatiline on öelda, et mis võiks olla kohtunikkonna seisukoht, sest meil on üks eelnõu ja selle raames on plusse-miinuseid. Terviku kohta on raske öelda, et kui me täna siin

hääletame, et see ongi siis kohtunike seisukoht. See võib tekitada uut kriitikat ja nõustun lähenemisega, et pall on poliitikute käes.

Rask: Olen nõus, et KHN ei väljenda kõigi kohtunike seisukohti, kuid KHN saab ise oma otsustusi vastu võtta, saame ise oma seiskoha kujundada.

Tampuu: Kas on võimalik, et eelnõu tekst enne esimest lugemist ikkagi ümber tehakse?

Linde: Mingil määral on, üldiselt tehakse väga harva, kui midagi on põhiseadusega vastuolus. Üldjuhul tehakse muudatusi pärast.

Rask: Eelnõu muutmine enne esimest lugemist tähendab, et eelnõu initsiaator muutub.

Linde: Võibolla oleks pidanud see eelnõu tulema läbi Vabariigi Valitsuse või Justiitsministeeriumi.

Rask: Oli üks oluline avaldus, mille Tiina välja jättis, pärast Evelin Sepa küsitluse lõppemist. Mina ütlesin, et esimese lugemise lõpetamine või mitte lõpetamine näitab tegelikult parlamendi suhtumist kohtusüsteemi, kas kohtusüsteemil on enesekorralduse õigus või mitte.

Kas on veel küsimusi? Linde avaldas arvamust, et kui KHN vormistaks ühese seisukoha, siis toetaks see menetlust parlamendis. Kas KHN täna toetab selle eelnõu menetluse jätkamist parlamendis? Kas ollakse nõus sellise küsimuse formuleeringuga?

Poolt: 8

Vastu: 0

Erapooletu: 2

Otsus: KHN toetab kohtute seaduse eelnõu menetlemise jätkamist parlamendis.

Paus 15 min. 13.00-13.15

Lahkus: Norman Aas

4. Kohtute menetlus- ja dokumendihaldussüsteemi lähteülesande koostamise ülevaade – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Timo Ligi

Otsuse projekt: KHN kiidab heaks kohtute menetlus- ja dokumendihaldussüsteemi lähteülesande koostamise ning peab siinjuures oluliseks, et Justiitsministeerium lähtuks kohtusüsteemi vajadustele vastava õigusemõistmist toetava infosüsteemi arendamisel eelkõige järgmistest põhimõtetest.

Uus infosüsteem peab olema:

- kohtunikku ja kohtuametnikku õigusemõistmisel sisuliselt toetav ja kohtute haldamise ülesannete täitmisel abistav töövahend,
- kasutajasõbraliku ülesehitusega - keskmine arvutikasutaja peab olema võimeline süsteemiga töötama kasutusjuhendi abil iseseisvalt,
- paindliku tehnilise platvormiga,
- enne kohtutes kasutusele võtmist põhjalikult testitud: nii süsteemi loogilist ülesehitust kui ka pilootprojektina erinevates kohtuastmetes ja –menetlustes.

Ligi: Ettekanne.

Rask: Mul on selline ettepanek, et siin tuleks kõigepealt teha üks hääletus. Lähteülesande KIS2 koostamine tuleneb sellest, et on olnud palju kriitikat. Palun käega märku anda, kes leiavad, et KIS-i edasiarendust nullist alates ehk uue KIS-i arendust ei ole tarvis.

Poolt: 0

Aavik: See ei ole ainult empiiriline, vaid tehniline vajadus platvorm välja vahetada, olemasolevat ei ole võimalik enam edasi arendada. Kasvõi maksekäsu infosüsteemi arendustega oleme hädas. Olemasolev tehniline platvorm on lihtsalt nii iganenud, et on ka tehniline vajadus.

Pärsimägi: Need, kes KIS-iga tegelevad on mures, et ega KIS-i väga ära ei muudeta, olemasolevaga ollakse juba harjunud.

Rask: Kas see töörühm on põhjalikult tutvunud riigi infosüsteemi arendusprotsessi tulemuslikkuse auditiga, mida Riigikontroll teeb? Kohtunikud on väsinud pidevatest muudatustest. Millega tagad, et tuleb võimalikult parim ja töövõimelisem projekt?

Ligi: Jah. Esiteks küsimus puudutab seda, kui lähteülesanne on valmis ja käigus. Tegelikult see praktika on meil praegu ka selline, et uusi arendusi piloteerimiste kaudu kasutusse antaksegi. Nii et vastus on jah.

Aavik: Muutustega peame infosüsteemi vallas paratamatult leppima, selge on see, et muutus tuleb teha valutuks organisatsiooni jaoks. Timo leping lõpeb ära sellel suvel, enne arendust. Tema ülesanne on lähteülesanne valmis teha. Tema ei oskagi praegu vastata nendele küsimustele, et kuidas seda asja pärast arendatakse ja kuidas seda testitakse. See on kindlasti järgmiste KHN-ide teemadeks, kuidas läbi viia arendusprotsess ja koolitusprotsessid ning kuidas süsteemi valutult juurutada. See on kokku 2-3 aasta protsess, mis koosneb erinevatest etappidest.

Rask: Erinevalt eelmistest infotehnoloogiliste protsesside arendamisest kavatseb Riigikohus selles konkreetse asjas jäika printsiipiaalsust üles näidata ja väga tõsiselt kaasa rääkida, et lõpptulemus oleks maksimaalselt kõigile ootustele vastav. See lähteülesanne peab lähtuma ühtselt kohtusüsteemist, olenemata sellest, milliseks kujuneb kohtute seaduse eelnõu saatus Riigikogus.

Ligi: Põhimõtted kohalduvad ehk rohkem tehnilisele arendusele ja rakendamisele kui lähteülesande koostamisele. Kindlasti me lähtume nendest ka lähteülesande juures.

Aavik: Üldpõhimõtted on õiged, iga süsteem peab vastama nendele põhimõtetele. Kui rääkida konkreetsest otsuse sõnastusest, siis ma ei näe võimalust, et sellise keerulise ja spetsiifilise infosüsteemi nagu kohtute infosüsteem kasutajaks saaks lubada kedagi, kes ei ole tutvunud kasutusjuhendiga. See peaks olema nii lihtne, et arukas inimene suudaks ilma kõrvalise abita kasutusjuhendi pinnalt mõistliku aja jooksul süsteemis tööle hakata. Aga rohkem märkusi mul selle otsuse projekti kohta ei ole.

Rask: Viia otsusesse sisse muudatus, et kasutusjuhendit lugemata kasutaja ligi ei pääse, peab suutma kasutusjuhendi põhjal iseseisvalt töötada ja juhend peab olema kasutussõbraliku ülesehitusega. Tähendab, selle otsustuse mõte on selles, et mingil hetkel küsitakse KHN'i käest, kas te olete rahul ja kui me oleme seadnud need kriteeriumid, siis nende alusel saame pärast hinnata.

Vaher: Ühildumine teiste süsteemidega on oluline, et oleks ka väljastpoolt vaadatuna töövõimeline süsteem.

Tampuu: Tuleks ära märkida, et KIS I on üldsusele kasutatav. Seega tuleks tagada, et ka Riigikohus pääseks sellele süsteemile juurde.

Rask: Märkus on õige, infosüsteemist peab olema dokumenti lihtne kätte saada, peab olema lihtsalt otsitav.

Pilving: Minu jaoks tundub see ettelõetud resolutsioon liiga üldine ja abstraktne, võiks olla täpsem ja konkreetsem, mida me KIS2-lt ootame. Pean oluliseks kohtulahendite märksõnastikku läbi kõigi astmete ja teiseks statistiliste juhendite genereerimise võimalikkust kohtu juhtidele.

Rask: KIS-i osas tuleb neid otsuseid veel päris palju. Pilvingu soov täiendada otsuse projekti tuleb arutlusele järgmisel KHN-il.

Palun käega märku anda, kes on otsuse poolt.

Poolt: 8

Erapooletu: 1

Otsus: KHN kiidab heaks kohtute menetlus- ja dokumendihaldussüsteemi lähteülesande koostamise ning peab siinjuures oluliseks, et Justiitsministeerium lähtuks kohtusüsteemi vajadustele vastava õigusemõistmist toetava infosüsteemi arendamisel eelkõige järgmistest põhimõtetest.

Uus infosüsteem peab olema:

- a) kohtunikku ja kohtuametnikku õigusemõistmisel sisuliselt toetav ja kohtute haldamise ülesannete täitmisel abistav töövahend,
- b) kasutajasõbraliku ülesehitusega - keskmine arvutikasutaja peab olema võimeline süsteemiga töötama ka ilma juhendit lugemata,
- c) paindliku tehnilise platvormiga,
- d) enne kohtutes kasutusele võtmist põhjalikult testitud: nii süsteemi loogilist ülesehitust kui ka pilootprojektina erinevates kohtuastmetes ja –menetlustes.

5. *Case management*'i tövõtete rakendamine Eesti kohtumenetlustes – projekti eesmärkide ja tegevuskava tutvustamine – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Timo Ligi

Ligi: Ettekanne

Pärsimägi: Ma saan aru, et projekt juba käib?

Ligi: Projekti osalistele on edastatud kirjalikud materjalid, mida nad hetkel läbi töötavad.

Pilving: Miks just Inglismaa ja miks mitte paar riiki veel? Kas see on siis kõige parem mudelriik? Meie õigussüsteemid on ju võrdlemisi erinevad, ka kohtuniku töö on erinev.

Ligi: Üks ekspertidest on Eestis korduvalt käinud ja on kursis meie kohtusüsteemiga, see muutis selle projekti korraldamise oluliselt lihtsamaks. Teiseks on need britid seda projekti mujal Euroopa riikides läbi viinud. Inglismaa on maa, kust alustada ehk see ei välista teiste riikide kaasamist tulevikus.

Pilving: Kas ei oleks mõttekas otsida riike, mis on meile õiguskorra poolest lähedased?

Rask: Täpsusta, kes seda projekti finantseerivad ja millistes osades?

Ligi: Justiitsministeerium, Riigikohus ja 85% rahastusest tuleb Euroopa Sotsiaalfondist.

Pilving: Kas Sotsiaalfond kirjutab ette, millist mudelriiki rakendada?

Ligi: Ei.

Eerik: Tegemist on ekspertidega, kes ei ole kohtunikud? Ega varasem koostöö nende isikutega ole seotud büroomudeliga?

Ligi: 1 on kohtunik, 2 eksperti, ja Alan Bean on sama ekspert, kes oli seotud büroomudeliga, teine on tema kolleeg. Nad on tegelenud korraldusliku poolega, kuna Inglismaal on kohtunike seotus menetlusega mõnevõrra väiksem. Mis puudutab büroomudelit, siis eesmärgiks ei ole büroomudelile üleminek. Kui midagi ei ole üle võtta, siis ei võeta. Projekti põhieesmärk on korraldada sügisel seminar kohtunike vahel.

Rask: Minu arvamus on, et üle võtta ilmselt on väga vähe, kuid teadmised ei jookse mööda külge maha. Läbi tuleb mõelda, kuidas seda seminari korraldada nii, et keegi ei tunneks ennast solvatuna. Minu ettepanek on mitte tõrksust üles näidata, vaid omandada teadmisi ja lasta sellel projektil realiseeruda.

Eerik: Väliseksperdid püüavad aidata meid meie õigusruumis, nad peaksid enne tegema selgeks meie õigusruumi, siis menetlusseadused. Rõhuasetus võiks olla pigem selline, et nemad vaataksid kõrvalseisva pilguga, et kuidas saaks meie süsteemi parendada.

Vaher lahkub 14:05.

Rask: Asjakohane märkus. Minu üleskutse on küll kõigile, et tuleks suhtuda asjasse sõbralikult.

6. Esimese ja teise astme kohtu esimeeste korralise aruandluse põhimõtted – Marko Aavik

Otsuse projekt: KHN võtab justiitsministri poolt rakendatava kohtu esimeeste korralise aruandluse teadmiseks ning soovib selles osaleda vastavalt esitatud aruandluskorralduse põhimõtetele.

Aavik: Ettekanne. Ettepanekud põhimõtete muutmiseks on järgmise nädala jooksul teretunud, põhimõtted võetakse ilmselt vastu justiitsministri käskkirjaga.

Rask: Millised on esimeeste arvamused?

Gontšarov: Arutasin kolleegidega enne siia tulekut, et see on väga tervitav. KHN-il ja Justiitsministeeriumil puudus seniste ülevaadete korral reaalne informatsioon kohtute igapäevaste murede ja arengute kohta. Samas puuduvad kohtu esimeestel realselt teatud protsesside mõjutamise hoovad. Meil ei ole võimalust kedagi motiveerida ega karistada. Seega jääb KHN-il ja ministeeriumil lihtsalt vaadata, millised protsessid kohtutes toimuvad.

Särgava: Täiesti selge, et seaduse vastav punkt on täitmiseks. Probleemi näen esimehe ja üldkogu kontekstis, kui oleks tarvis seal asju ümber jagada. Vastutaja on esimees, üldkogu ei vastuta millegi eest ning see paber ei too ka vastutust. See on probleem, sest esimees võib minna kohtunike ette teatud ettepanekutega, aga kui ta sealt heakskiitu ei saa, siis tema vastutus jääb ikka edasi. See on olnud kõne all, kuid selle paberiga, mis on praegu koostamisel, jääb see sama moodi ka edasi.

Rask: See on tõsine probleem, kuidas kohtusüsteemis rakendatakse osalusdemokraatiat ehk teisisõnu keegi peab vastutama, kuid see osaluse pool ei saa suruda teistele vastutust peale. Täna sees situatsioonis saab leida lahenduse kasvõi KHN, kehtestades üldised põhimõtted, et seda on võimalik aktidega täpsustada ja vastutust jagada.

Parrest lahkub.

Kikerpill: Kohtute seaduse § 46 on hoopis teisest puust. KIS-i tulles enam ei pidanud aruandeid esitada ja justiitsminister märkis õigesti, omal ajal, kui ta ametis oli, et tuleb võimalikult vähendada aruandluse hulka. Minu arust on Justiitsministeeriumil see informatsioon olemas, seega, kas see täiendav aruandlus on tagasipöördumine vana asja poole? See dokument eelduslikult annab mõista, nagu kohtu esimehed ei tahaks selgitusi anda, samas me oleme alati olnud väga lahkelt nõus selgitusi jagama, nii et kas sellist kohustuslikku vormi on vaja? Samas on KHN-ile ka pandud kohustus neid kohtuasjade aruandeid kuulata. Lõppkokkuvõttes ei vaidle vastu.

Amann: Vastu ei saa vaielda, küsimus on ainult see, et aruandeid koostatakse selleks, et võtta õigeid otsustusi vastu. Mis sellele aruandele järgneb ja mis on selle ettekande tagajärg, mis selle põhjal muutub, mis selle põhjal otsustatakse?

Aavik: Justiitsminister koostöös KHN-iga haldab kohtusüsteemi esimest ja teist astet ja neil koos on pädevus aidata kohtu esimehi. Kuidas on võimalik siin üldse adekvaatseid otsuseid vastu võtta, kui ei teata probleemidest ega saada esimeestelt kaks korda aastas tagasisidet. See on hädavajalik, et me saaksime jätkusuutlikult ja pikas perspektiivis süsteemi vaadata ja koos juhtida.

Gontšarov: Kõige suurem abi oleks, kui ei oleks pikalt vakantseid kohti.

Lapimaa: Oleme ju KHN-ile aru andnud kohtusüsteemi statistikast. Kui on ette teada konkreetne kuupäev ja konkreetset küsimused, siis mis saab selle vastu olla, kui selline otsus vastu võetakse. Samas on ümberjagamise probleem, et kui justiitsministri algatusel toimub mingisugune

järelevamenetlus, mis viib kohtus kohtuasjade ümberjagamisele, siis see võib tekitada probleeme. Kas on hea siduda konkreetsete kohtuasjade ümberjagamine kohtu esimehe aruandluskohustusega?

Linde lahkus 14.20.

Aavik: Mõte on selles, et kui on olulised koormuse erinevused. Ootame üldjoontes teada andmist, kuidas üldkogu sellele on reageerinud.

Kiidjärv: Mul on vastakad tunded, võiks kõikidega nõustuda, et kõik kordub ja midagi ei ole muutunud. Oma kohtu puhul ütleksin seda, et tülitada üldkogu igasuguste selliste probleemidega, ümberjagamised jm, et see ei ole kõige õigem samm. Üldkogul oleme välja töötanud väga hea tööjaotusplaani, kus on väga täpselt kirja pandud, missugused õigused on üldkogu poolt kohtu esimehele antud ja see on meil päris hästi toiminud.

Kui hakkame rääkima konkreetset, mida ministeerium tahab, siis tegelikult peaks ka ministeerium võtma endale kohustused, nt igakuuliselt laekuvad meile kõik need andmed, mida meie käest tahetakse saada. Nüüd, kes neid asju hakkab analüüsima? Mis selle asja tagajärg on, kui annan ülevaate ja esitan nõudmised? Kui minna veelgi täpsemaks, 1. juulist rakendub perekonnaseadus, seega mis ootab kohtunikke 1. juulist seoses eestkoste järelevalvega kohtuala tulekule? Seda ei tea me tegelikult siiani. 1. juulist tekib probleem, et kohtu esimees peab need probleemid lahendama sisemiste ressursside arvelt. Need on siis üksikud mõtted, mis tekkisid sellega seoses.

Aavik: Statistilised andmed võtab välja jätkuvalt Justiitsministeerium, kohtud ei pea hakkama ise statistikat koostama. Me anname need numbrid ette nii, nagu esimees tahab või nii nagu siiani oleme andnud. On loomulik, et esimees annab ülevaate KHN-ile.

Pilving: Olen optimistlikum kolleegidest. Kui lubatakse, et statistika tuleb ette, siis ei näe probleemi, pigem on see õige.

Tampuu: Tervitatav, et Justiitsministeerium on võtnud sellekohaseid samme. Kahtlen, kas KHN peaks olema see koht, piisaks sellest, et kohtu esimehed annavad aru Justiitsministeeriumi esindajale. Leian, et tuleks mitte kiirustada heaks kiitmisega sellisel kujul.

Tampuu lahkub 14.34.

Eerik: Ministeer võtab vastu käskkirja. Aga mis siis küsimuse all on täpselt?

Rask: Arutame praegu seda, mida Aavik ette kandis ja kuidas kavatakse kohtute seaduse § 46 kohaldama hakata.

Gontšarov: Millal toimub esimene korraline aruandlus ja mis aja kohta?

Aavik: 2009. aasta kohta ja maikuu KHN-is on esimene aruandlus. Ja lisame veel siia, et 3-4 kuu olulisemad arengud kohtutes.

Rask: Võtame teadmiseks.

Poolt: 6

Otsus: KHN võtab justiitsministri poolt rakendatava kohtu esimeeste korralise aruandluse teadmiseks ning soovib selles osaleda vastavalt esitatud aruandluskorralduse põhimõtetele.

7. Kohtupraktika analüüsi arengupõhimõtted – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Märt Rask

Otsuse projekt: KHN kiidab kohtupraktika analüüsi arengupõhimõtted heaks.

Rask: Ettekanne.

Lapimaa lahkub 14:38.

Pilving: Rõhutatakse liiga palju Riigikohtu vajadusi, jättes kõrvale I ja II astme, nt 7 punkt. Erilist tähelepanu tuleks pöörata sellistele asjadele, mis Riigikohtusse ei jõuagi.

Rask: Olen korduvalt rõhutanud kohtusüsteemi terviklikkust ja analüüsi vajadust kogu kohtusüsteemile. Juba praegu on analüütikute tööplaani arvestatud need lahendid, mis edasikaebamisele ei ole läinud. See valdkond on üks avastamata maa ja kindlasti Riigikohtu juhtkond püüab seda analüüsi suunata selliselt, et see oleks võimalikult suure tagasisidega kogu kohtusüsteemile. See, mis puudutab Riigikohtu omavahelist arusaamade lahknevust on küsimus, kas need analüütikud peaksid asuma kolleegiumide juures või autonoomse üksusena. Peale jäi arvamus, et eraldi on mõistlikum sellepärast, et on interdistsiplinaarseid analüüse jne.

Kui on arvamus või ettepanekuid, siis Margit Vutt on kindlasti huvitatud. Soovitan Juridicas ilmunud Margit Vuti põhjalikku analüüsi silmas pidades neid ettepanekuid teha, sellepärast, et siin on väga

delikaatne vahe tegemine, mis on akadeemiline õigusteadus, mis on kohtupraktika analüüs, millised on suundumused ning kuidas ta meie õigusruumis paigutub. Probleem on ka selles, et õigusteaduskonnas on seda akadeemilist kohtupraktika ja õiguspraktika analüüsi ütle mata vähe. See dokument arengusuundadega ei omanda mitte kunagi sellist fundamentaalset tähendust nagu olid 2007. aasta kohtusüsteemi arengusuunad. Pigem on see kohtusüsteemi sisene dokument eesmärgiga, et kõik kohtunikud aktsepteeriks id sellise suuna olemasolu ja edasi arendamist ning et selleks tahetakse ka saada ressursi.

8. Ülevaade kohtutele uue postiteenuse pakkuja leidmiseks korraldatud hanke tulemusest ja kättetoimetamise hetkeolukorrast kohtutes – KS § 41 lg 3 p 4 alusel – Gerly Kiipsaar

Kiipsaar: Ettekanne. Hanke võitis Eesti Post.

Vaks: Kas leping on sõlmimata?

Kiipsaar: Sõlmitud, kohtuid on ka teavitatud sellest. Menetlusposti teenust Eesti Postil ei ole varem olnud. Kuna seda teenust on pakutud nüüdseks kuu aega, siis soovikski kohtutelt tagasisidet, kas süsteem toimib või on veel arenguruumi? Ilmselt on veel arenguruumi, sest Eesti Post alles õpib, kuidas menetlusposti peab kätte toimetama.

Rask: Kas mina, Riigikohtu esimehena pean seda infot teadma, millistel tingimustel on see leping sõlmitud? Kas KHN peab seda teadma? Küll aga pean õigeks, et seda tagasisidet oleks tarvis saada. Kas teil on kohtujuhtidelt plaanis saada tagasisidet?

Kiipsaar: Kohtujuhtide nõupäeval on see teema päevakorra punktina sees.

Veebruari kohta võin statistika põhjal öelda, et menetlusposti kättetoimetamisprotsent oli 60%.

Rask: Võtsime teadmiseks. Memo KHN-i liikmetele järgmisel istungil.

9. Pärnu Maakohtu kodukorra muudatuste kehtestamine – KHNi nõusoleku andmine KS § 41 lg 1 p 7 alusel – Pärnu Maakohtu esimees, Justiitsministeerium

Otsuse projekt: KHN annab nõusoleku Pärnu Maakohtu kodukorra muudatuste kehtestamiseks.

Kikerpill: Etteheide oli selles, et tsiviilkohtumenetluse seadustikus on kohustused lahti kirjutamata. Kuid minu vastuväide on selles, et on olemas ametijuhendid ning ma ei peaks kopeerimist vajalikuks. See ei pane ametnikule kohustust, aga annab õiguse.

Laiendatud pädevusega kohtunikuabi – termin tuleneb justiitsministri määrusest, kui maksekäsk tekkis. Seda ei ole ma ise välja mõelnud, kuid arvan siiski, et selline tõlgendus ei ole ebaseaduslik. Et ei ole mainitud kodukorras maksekäsu osakonda – meil ei ole ka registriosakonna või kinnistusosakonna kohta ning seda sellel põhjusel, et need ei allu kohtu esimehele, vaid kohtudirektorile ja justiitsministrile. Minu ettepanek on võtta Pärnu Maakohtu kodukord vastu terviktekstina.

Rask: Kas on küsimusi? KHN annab nõusoleku kodukorra vastuvõtmiseks.

Poolt: 6

Otsus: KHN annab nõusoleku Pärnu Maakohtu kodukorra muudatuste kehtestamiseks.

10. Valga ja Kohtla-Järve kohtumaja juhtidele lisatasu määramine – KHNi nõusoleku andmine KS § 41 lg 1 p 10 alusel – kohtu esimehed, Justiitsministeerium

Otsuste projektid:

- KHN annab nõusoleku Tartu Maakohtu Valga kohtumaja juhile Annemarie Gerassimovile lisatasu määramiseks.
- KHN annab nõusoleku Viru Maakohtu Kohtla-Järve kohtumaja juhile Eeva Levinale lisatasu määramiseks.

Kiidjärv: Ettekanne

Rask: Kohtumaja juhtide lisatasud kehtestab justiitsminister. Kuidas sinu käskkirja alusel siis raha välja makstakse?

Roos: Sellele meie osakond kohtu esimehe tähelepanu juhtiski, et miks kohtute raamatupidamiskeskus seda tegi. Me uurime, kuidas see sai juhtuda.

Rask: Uurige ja saatke KHN-i liikmetele vastav e-kiri. Hääletame.

- Annemarie Gerassimov - poolt 6

- Eeva Levina - poolt – 6

Otsus:

- KHN annab nõusoleku Tartu Maakohtu Valga kohtumaja juhile Annemarie Gerassimovile lisatasu määramiseks.
- KHN annab nõusoleku Viru Maakohtu Kohtla-Järve kohtumaja juhile Eeva Levinale lisatasu määramiseks.

14. mail toimub järgmine istung kell 12:00 Tallinnas. Kui on pikk päevakava, siis me tõstame kella 11:00 peale. Sinna tuleb ühe päevakorrapunktina Riigikohtu esimehe eelseisva ettekande sisu ärakuulamine Riigikogus ja see on planeeritud 20. maiks.

16.-17. septembril toimub sügisene istung. Päevakorda peaks tulema kindlasti kohtunike täiskogu otsus alusel moodustatud kohtunike töö hindamise töörühma tegevus. Töörühma juhib Margit Jõgeva.

Märt Rask
Juhataja

Elen Kraavik
Protokollija